

Τώ ρα που σαραντάρισε δύναμαι να το καταθέσω. Το πρώτο sms κατέφθασε την Τετάρτη 12 Ιουλίου. Η Ρόδος δεν είχε καεί όπως και τα υπόλοιπα από τα 500 χιλιάδες στρέμματα της ελληνικής επικράτειας. Ο Ελπιδοφόρος εξ Αμερικής δεν είχε τελέσει γάμους ομογενών του Παναμά στον Πόρο, οι ελληνικοί ομάδες ποδοσφαίρου δεν είχαν ξεδιπλώσει τις αρετές των εις τα ευρωπαϊκά χορτάρια, δεν είχε κηρυχτεί ο πιο θερμός μήνας στα παγκόσμια χρονικά και οι φυλάττοντες τις πύλας της Ορθοδοξίας δεν συνωστίζονταν εις τα αστυνομικά τμήματα προς έκδοση δελτίου φυσιολογικής αστυνομικής ταυτότητας. Ήταν λοιπόν λίγο καλύτερα τότε, όπως και πιθανόν αύριο θα είναι λίγο καλύτερα από μεθαύριο.

Το περιεχόμενο του sms, είχε να κάνει με παράδοση εξοπλισμού από πάροχο κινητής τηλεφωνίας. Περιείχε και ένα link, πλην όμως ουδέποτε είχα παραγγείλει οτιδήποτε από την συγκεκριμένη εταιρεία, επιπροσθέτως δε είχα σοβαρούς ιδεολογικούς λόγους να έχω την κατάταξη στην υψηλότερη κλίμακα των αντιπαθέστων, για να τεθεί διακριτικά, εταιρειών. Υπέθεσα ότι πρόκειται περί σφάλματος και αποφάσισα να το ξεχάσω.

Βεβαίως δεν με ξέχασαν εκείνοι. Κατέφθασαν αλλά εννέα (9) sms μέχρι την παραμονή της Παναγίας. Ανάμεσα στα δέκα sms

δέχτηκα και μερικές τηλεφωνικές κλήσεις από την εταιρεία διανομής. Άκουγα πως είχαν εντολή να παραδώσουν στον κ. Θόδωρο από την Χαλκίδα. Πραγματοποίησα φιλότιμες προσπάθειες για να τους πείσω ότι δεν με λένε κ. Θόδωρο, ότι δεν κατοικώ στην Χαλκίδα, ότι δεν έχω παραγγείλει κάτι.

Η τελευταία επικοινωνία έγινε μόλις εχθές, οπότε πιάσαμε κουβέντα θυμηθήκαμε τα παλιά

και κατέληξε με γέλια.

Ειρήσθω εν παρόδω σε λιγότερο από τέσσερις ώρες μετά την επικοινωνία κατέφθασε το ενδέκατο (11ο) sms με το ίδιο περιεχόμενο. Κάτω από αυτές τις συνθήκες, σκέφτηκα ότι δεν θα κάνω τίποτα πια ώστε να αποτρέψω μέλλουσες επικοινωνίες ίδιου περιεχομένου. Είναι μια πινελιά ευθυμίας σε ένα βαρύ από άποψη ειδήσεων και ελαφρύ από άποψη συμπεριφορών, καλοκαίρι.

Εννοείται ότι έλαβα και τηλεφωνήματα, δυο τον αριθμόν και από την πάροχο, εξήγησα δις τι συμβαίνει και έλαβα δις τη διαβεβαίωση ότι θα διορθωθεί το θέμα, ακούγοντας επίσης δις συγνώμας δια την αναστάτωςιν. Καθότι τίποτα δεν διορθώθηκε, η αντιπάθεια μου για την συγκεκριμένη διογκώθηκε έτι περαιτέρω, αφού στο μεταξύ η Εισαγγελία Πρωτοδικών είχε ασκήσει με καθυστέρηση μόνο δεκατριών (13) ετών ποινική δίωξη κατ' αγνώστων για ανθρωποκτονία από πρόθεση σε μια περίπτωση «αυτοκτονίας» που έσβησε τόσα όσα έπρεπε από τις δραστηριότητες της εν λόγω παρόχου.

Αυτά είναι περασμένα όχι ξεχασμένα, αλλά περασμένα. Έτσι στα τρέχοντα, ο λογισμός μου τρέχει στον κ. Θόδωρο από την Χαλκίδα που περιμένει ακόμα να παραλάβει τον εξοπλισμό του. Την Χαλκίδα που ιδιαιτέρως συμπαθώ, όχι μόνον διότι υπήρξε η γενέτειρα του πολύ αδικημένου Νίκου Σκαλκώτα, και η ουσιαστική ιδιαίτερη πατρίδα του Γιάννη Σκαρίμπα, αλλά γιατί κάποτε το εδραζόμενο εκείθεν τυροπιτάδικο ονόματι «Κύπρος» έφτιαχνε την καλύτερη κασερόπιτα του κόσμου. Το καταθέτω δε, μετά λόγου γνώσεως και χαράς γεύσεως. Ατυχώς η «Κύπρος» δεν υφίσταται πλέον.

Εκτός από την εικόνα που υπάρχει στην ιστοσελίδα του κ. Θόδωρου, υπάρχουν και άλλες εικόνες που δείχνουν τον κ. Θόδωρο σε διάφορες φάσεις της ζωής του, από την παιδική ηλικία μέχρι την ενηλικίωση.